

Svar (10/1 01)**Skatteministeren (Frode Sørensen):***Indledning*

Spørgsmålet om udnyttelse af overskudsvarme/spildvarme er måske den del af energi- og CO₂-afgiftssystemet, som kan være sværest at forklare og forstå.

Det er imidlertid ikke tilfældigt, at det er valgt at lægge energiafgifter også på overskudsvarme.

Fastsættelsen af afgiftsniveauet for overskudsvarme er et spørgsmål om balancen mellem på den ene side hensynet til at udnytte overskudsvarmen, hvor det er fornuftigt, og på den anden side hensynet til at undgå anvendelsen af løsninger til udnyttelse af overskudsvarmen, der samfundsøkonomisk set er for dyre.

Balancen mellem disse hensyn har i de gældende regler givet sig udtryk i at overskudsvarme faktisk har en afgiftsfordel i forhold til almindelig varme. Dermed er der ikke tale om, at afgiftssystemet modvirker Miljø- og Energiministeriets tilskud til udnyttelse af overskudsvarme. Tværtimod supplerer tilskud og afgiftsfordel netop hinanden.

Jeg finder således, at det gældende afgiftssystem er udtryk for en rimelig balance mellem disse hensyn, og jeg finder derfor ikke anledning til at foreslå en ændring af reglerne.

I det følgende vil jeg gennemgå de gældende regler og baggrunden herfor.

Baggrunden for afgiften på overskudsvarme

Overskudsvarme er den varme, der kan nyttiggøres i forbindelse med virksomhedernes produktionsprocesser og udnyttes til opvarmningsformål enten i virksomheden selv eller hos en kunde, der køber varmen af virksomheden. Ideelt set medfører udnyttelsen af overskudsvarme ikke et ekstra energiforbrug i virksomheden.

Reglerne for afgifterne ved udnyttelsen af overskudsvarme stammer fra omlægningen af energi- og CO₂-afgifterne på erhvervene i 1995-96. Et af hovedpunkterne i denne ændring var opdelingen i energiforbruget på hhv. rumvarme og processer, hvor rumvarme pålægges de fulde energi- og CO₂-afgifter.

Afgifterne på overskudsvarme i forbindelse med processer pålægges, når der i forbindelse med energianvendelsen i processerne udtages varme ved særlige installationer, der så føres til radiatorer mv. i virksomheden eller sælges til andre. Afgiften pålægges den energimængde, der udtages.

Før 1996 var der i princippet også afgift på overskudsvarme, der blev afsat til andre virksomheder, men der var mulighed for at dispensere for afgiftsbetalingen, hvis overskudsvarmen ellers ikke ville blive udnyttet. Denne dispensationsmulighed er nu ophævet og blev kun ført videre for virksomheder, der allerede havde dispensation den 6. april 1995.

De nu gældende regler medfører i praksis en lempelse af afgifterne af overskudsvarme, der afsættes til andre, i forhold til før 1996, med mindre der blev givet dispensation fra afgiftsbetalingen.

Baggrunden for reglerne om overskudsvarme er, at der skal findes en balance mellem på den ene side hensynet til at overskudsvarmen udnyttes, hvor det giver mening af hensyn til miljø- og energimålsætningerne og samfundsøkonomien, og på den anden side hensynet til, at undgå at der sker en afgiftsbetinget produktion af overskudsvarme alene fordi afgiften på overskudsvarmen er lavere end på anden varme.

Denne balance er søgt opnået ved at fastsætte afgiften på overskudsvarme så den er lavere end afgifterne på almindelig varmeproduktion. Dette sker ved, at i stedet for, at der skal betales afgift af hele brændselsforbruget, skal der efter overskudsvarmereglerne kun betales afgift af det faktiske energiindhold i den solgte mængde varme.

Af boksen nedenfor fremgår, at afgiftsfordelen ved anvendelse af olie til proces/varmeproduktion er ca. 13 kr. pr. GJ overskudsvarme ved sammenligning med et relativt effektivt varmeanlæg med en virkningsgrad (et anlægs virkningsgrad angiver hvor stor en andel af energiforbruget, der udnyttes) på 90. Hvis der sammenlignes med et mindre effektivt varmeanlæg med en virkningsgrad på 75, bliver fordelene i stedet ca. 26 kr. pr. GJ.